

strømme ind til det. Naar vi se paa de Bidragydere, der staa opført, saa have alene 25 Personer skænket et Beløb af 23,500 Kr. Det er altsaa ikke Smaafolk, der staa opførte her som Bidragydere, det er Rigmændene, som nu have kastet deres Kærlighed paa den indre Mission og tro at kunne benytte den i deres Tjeneste; derfor sidde Pengene løse, naar der bankes paa. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at i Sædelighedens Navn burde man støtte dette Hjem. Han fandt det forargeligt, at der over for Garderkasernen laa Bordeller; disse burde, sagde han, henlægges til Sidegaderne. Jeg forstaar nu ikke, hvorfor de skulde lægges hen i Sidegaderne. Tror han, at Fattigfolks Moral er stærkere, og at de bedre kunne taale at se paa denne Usædelighed end de mere velstillede, der bo i Hovedgaderne? Nej, jeg synes, at skulle vi have Prostitution, lad os saa faa den i Hovedgaderne, lad os faa den ned i Amaliegade og Bredgade, saa ere de nærmere ved Kunderne. Hvorfor skal netop den Slags Ting vises derhen, hvor Fattigfolk bo; den Betragtning forstaar jeg ikke. Men for øvrigt vil jeg sige, at enten vi give til dette Missionshjem eller ikke, bestaar Prostitutionen uhindret for det. Prostitutionen er netop en Ting, der er nøje sammenknyttet med dette Samfund. Det ærede Medlem og hans Parti holde jo paa det bestaaende Samfund, de ville jo ikke gaa med til at danne det ny Samfund, og de bebrejde os, at vi ville det. Men Prostitutionen er en Del af det bestaaende Samfund og følger af hele den Maade, hvorpaa Samfundsforholdene ere indrettede; Prostitutionen er uadskillelig derfra og det nytter ikke, at man river et Par Huse ned og saa tror, at Sædeligheden bliver større derfor. Den indre Mission vil ikke kunne gøre noget til at forhindre Prostitutionen her i Kjøbenhavn — den gaar sin Gang, saa længe de Samfundsforhold faa Lov at bestaa, som det ærede Medlem og hans Parti kæmpe for. Naar man for øvrigt tror, at Soldaterne skulde blive usædelige ved at kigge over Kasernemuren, saa vil jeg sige, at der er langt nærmere Kilder, langt nærmere Aarsager, som kunne besmitte Soldaterne, og det er det Liv, der føres paa selve Garderkasernen blandt Gardens Officerer. Prøv at undersøge dette Forhold, der have de det slette Eksempel for Øje.

Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger over for det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Han beklagede sig over, at naar det var saadanne Sager som disse,

angave Socialdemokraterne Kammertonen. Naar det var de nationale Streng, der skulde slaas paa, og de religiøse Toner, der skulde spilles, saa kom vi og ødelagde den liflige Musik, som de moderate og Højre vilde lave. Jeg ved ikke, om det muligvis generer de Herrer, at vi gribe forstyrrende ind, naar de skulle til at spille op paa de nationale Streng eller holde Prædikener for os her i Tinget, men det er i hvert Fald en Ting, de maa finde sig i. Vi Socialdemokrater ere nu en Gang komne ind her i Tinget, og de faa os aldrig nogen Sinde ud herfra mere. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde paastaet, at den indre Mission fylder Sindssygeanstalterne. Det har jeg ikke paastaet. Jeg har citeret nogle Udtalelser af en Sindssygelæge, Dr. Geill, paa Aarhus Sindssygeanstalt. Han udtaler, at hver tyvende Patient, der ligger paa Aarhus Sindssygeanstalt, er en Frugt af den indre Missions Virksomhed. Men en Retning, hvis Virksomhed giver saadanne Resultater, synes jeg dog, vi skulle betænke os to Gange paa at støtte med Statens Penge. For øvrigt glædede det mig at høre det ærede Medlem for Assens. Det lader til, at de moderate faa samlet et ret stort Program at gaa til Valg paa. For hver Dag, der gaar, knytte de ny Punkter til dette. Vi have jo oprindeligt talt om, at vi aldrig vidste, hvor de moderate vare, de havde intet Standpunkt, man vidste ikke, hvor de stode, de havde kun en Ting, nemlig at traske i Hælene paa Reformvenstre. Denne Bebrejdelse gælder ikke længere. Deres Program vokser fra Dag til Dag, og saa vidt jeg har noteret op, have de nu hele 4 Punkter at gaa til Valg paa. Det første er de 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Skolevæsen, det andet er de 4,000 Kr. til Fæstmiddag ude i Officersforeningen, det tredje er en Tømmersvend — det drejer sig dog vist kun om et Par Hundrede Kroner — og nu have de endelig her faaet den indre Mission. Jeg tror, at det bliver det bedste Punkt af dem alle sammen, og jeg forstaar saa godt, at de moderate Herrer trække i Faarepelsen og tage Vilhelm Beck under Armen, thi de trænge vistnok til alle de Krykker, de kunne faa til at stive sig af med. Jeg skal ikke misunde dem de 4 Punkter, men at de ville faa den tilsigtede Virkning ude i Vælgerbefolkningen, tvivler jeg om. Det ærede Medlem sagde, lad os kæmpe med aandelige Vaaben mod hinanden. Det har jeg ikke det mindste imod, men lad os saa være ligestillede paa det Omraade, hvor der er Tale om de aandelige Vaaben. Han mente vel med